

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ και η ΚΑΛΗ ΕΚΛΟΓΗ

◆ 09.04.2000, 07.03.2004, 16.09.2007, 04.10.2009, 06.05.2012 και 25.01.2015: Ημερομηνίες του 21^{ου} αιώνα, που στη Χώρα μας διεξήχθηκαν βουλευτικές εκλογές. Όλοι οι πολίτες, που έχουν το δικαίωμα ψήφου κλήθηκαν για να εκλέξουν «ποιος θα τους κυβερνήσει». Για ένα ή δύο μήνες περίπου η Χώρα μας ζούσε τον πυρετό της προετοιμασίας των εκλογών. Οι υποψήφιοι βουλευτές με ομιλίες, συγκεντρώσεις, διαφημιστικά έντυπα, μέσω Internet, κλπ., προσπαθούσαν να πείσουν τους ψηφοφόρους ότι η παράταξή τους έχει το καλύτερο πρόγραμμα και ότι εγγυάται την υλοποίησή του. Άν και μερικές εκλογικές αναμετρήσεις, ιδιάτερα οι τελευταίες, δεν παρουσίαζαν τα χαρακτηριστικά της μεταπολιτευτικής περιόδου, καθόσον δεν υπήρχαν έντονα φαινόμενα φανατισμού, όλοι μας, λίγο ή πολύ, είχαμε επηρεαστεί από το κλίμα των ημερών εκείνων και είχαμε προβληματιστεί, γνωρίζοντες ότι από την κυβερνητική πολιτική που εφαρμόζει το εκάστοτε κόμμα που ανέρχεται στην εξουσία εξαρτάται σημαντικά το βιοτικό και κοινωνικό επίπεδο της Χώρας, καθώς και ποια θα είναι η πορεία για τα μεγάλα εθνικά ζητήματα και η Χώρα μας δυστυχώς δεν στερείται τέτοιων προβλημάτων.

Με την ευκαιρία όμως, τόσο των κατά καιρούς βουλευτικών εκλογών, όσο και των ενδιάμεσων Δημοτικών ή Ευρωπαϊκών εκλογών, πιστεύω ότι είναι πάντα επίκαιρες μερικές σκέψεις και παρατηρήσεις που θα πρέπει να κάνουμε και να θίξουμε, όχι τον τύπο του προβλήματος, αλλά την ουσία του από μια άλλη άποψη, όχι την επιφανειακή και την ανθρώπινη, αλλά την πνευματική, καθόσον υπάρχουν θέματα που είναι ζωτικής σημασίας για τον άνθρωπο που αγαπά το Θεό και ευαρεστείται να εκτελεί το θέλημά Του και από την πορεία που ο ίδιος θα διαγράψει και θα ακολουθήσει, θα εξαρτηθεί το αιώνιο μέλλον του, όπως θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

◆ Πρώτη και βασική παρατήρηση είναι ότι σαν Έλληνες πολίτες δεν καλούμαστε μόνο κάθε τετραετία «για να εκλέξουμε», όπως πολλοί νομίζουν. Αυτή είναι, θα λέγαμε, μια ειδική και συγκεκριμένη εκλογή. Κάθε μέρα όμως στη ζωή μας αναγκαζόμαστε να κάνουμε πολλές «εκλογές». Εκλέγουμε και αποφασίζουμε για τα μικρά και για τα μεγάλα, για τα σημαντικά και για τα ασήμαντα, για τα απλά και για τα δύσκολα. Συνέχεια κάνουμε εκλογές σε όλους τους τομείς της ζωής μας: Εκλέγουμε τι σπουδές θα κάνουμε, τι επάγγελμα θα ακολουθήσουμε, ποιον σύντροφο θα έχουμε στη ζωή μας, εκλέγουμε που θα πάμε μια βόλτα, ποιους θα επισκεφτούμε, τι βιβλίο θα αγοράσουμε για να διαβάσουμε, τι μοντέλο αυτοκίνητο μας

αρέσει, τι σπίτι θα φτιάξουμε. Η νοικοκυρά καθημερινά εκλέγει τι φαγητό να φτιάξει ή τι έχει ανάγκη για να αγοράσει. Συνέχεια εκλέγουμε. Ίσως τις πιο πάνω «εκλογές», καθώς και τις εκλογικές αναμετρήσεις της τετραετίας, μερικοί τις θεωρήσουν συνηθισμένες καταστάσεις της ζωής μας, υπάρχει όμως και μια άλλη «εκλογή» που δεν μπορεί να συγκριθεί με τις άλλες εκλογές και που ο κάθε άνθρωπος πρέπει να την κάνει και την κάνει, γιατί είναι κάτι που δεν μπορεί να το αποφύγει, όσο και αν το επιδιώξει. Είναι μια εκλογή σταθμός για τη ζωή του, είναι μια εκλογή που μας καλεί ο ίδιος ο Θεός να την κάνουμε: «ΕΘΕΣΑ ενώπιόν σας την ΖΩΗΝ και τον ΘΑΝΑΤΟΝ, την ΕΥΛΟΓΙΑΝ και την ΚΑΤΑΡΑΝ, δια τούτο ΕΚΛΕΞΑΤΕ την ΖΩΗΝ δια να ζήτε...» (Δευτερονόμιο Λ: 19).

Ο Θεός μας καλεί να εκλέξουμε και το ερώτημα είναι: «Εσύ προσωπικά, τι εκλέγεις, το ΘΑΝΑΤΟ και την ΚΑΤΑΡΑ που σου προσφέρει ο Διάβολος, ή εκλέγεις τη ΖΩΗ και την ΕΥΛΟΓΙΑ, που σου προσφέρει ο Ιησούς Χριστός;» Είναι βασική διδασκαλία της Αγίας Γραφής ότι η βασιλεία των ουρανών είναι **κλειστή για πάντα**, για όλους εκείνους που θα πεθάνουν χωρίς να έχουν μετανοήσει ειλικρινά για τις αμαρτίες τους, χωρίς να έχουν ζητήσει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ να έρθει στη ζωή τους σαν προσωπικός τους Σωτήρας και Λυτρωτής, και είναι **ανοιχτή για πάντα**, για όλους εκείνους που έφυγαν από αυτή τη ζωή, έχοντες δεχτεί και αναγνωρίσει ότι ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι ο Κύριος και Λυτρωτής τους, έχοντες δηλαδή **αναγεννηθεί και βαπτιστεί με το άγιο Πνεύμα Του**. Είναι μια εκλογή που πρέπει να γίνει τώρα.

◆ Δεύτερο θέμα που θα ήθελα να θίξουμε είναι ότι, πολλές φορές παρατηρείται το φαινόμενο, άνθρωποι που ομολογούν ότι έχουν αναγνωρίσει τον Ιησού προσωπικό τους Κύριο, δεν εκφράζονται με τον πρέποντα σεβασμό και δεν αποδίδουν την οφειλόμενη τιμή που ανήκει στους άρχοντες της Χώρας μας, επειδή αυτοί δεν ανήκουν στην πολιτική παράταξη που τους «εκφράζει».

Η Αγία Γραφή, που είναι ο Λόγος του Θεού, μας αναφέρει ότι «**Ας υποτάσσεται ο καθένας εις τας ανωτέρας εξουσίας, διότι δεν υπάρχει εξουσία παρά από τον Θεόν, ΚΑΙ ΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΧΟΥΝ ΤΑΧΘΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΝ. Ωστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν, αντιτάσσεται εις την διαταγήν του Θεού**» (Ρωμαίους ΙΓ:1-2). Όποιο πολιτικό κόμμα και να ανέλθει στην εξουσία ο Θεός το επιτρέπει, γιατί μέσα στην πανσοφία Του γνωρίζει τι είναι ή τι δεν είναι καλό για μας. Εμείς οφείλουμε να προσευχόμαστε για όλους όσους βρίσκονται σε αξιώματα: «**Παρακαλώ λοιπόν πρώτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας, υπέρ πάντων ανθρώπων, υπέρ βασιλέων, ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΕΝ ΑΞΙΩΜΑΣΙ, δια να διάγωμεν βίον ατάραχον και ησύχιον, εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι**» (Α'Τιμόθεου Β:1-2).

Δεν αμφισβητούμε ότι υπάρχουν περιπτώσεις, λίγες ή πολλές, που από τους ηγέτες μας γίνεται κατάχρηση της εξουσίας που ο λαός με την ψήφο του τους έδωσε, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Θεός έχει θέσει τους δικούς Του, τους άγιους και πνευματικούς νόμους Του, που ο κάθε άνθρωπος (πολιτικός, ηγέτης, άρχοντας, κλπ.) εάν τους παραβιάσει, αντιμετωπίζει και τις συνέπειες, θερίζει ό,τι σπέρνει. Ο Θεός τον ταπεινώνει και τον μετατοπίζει από τη θέση του. Άλλωστε δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι «**ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται**» (Α' Ιωάννου Ε:19). Γι' αυτό, εμείς σαν παιδιά του Θεού καλούμαστε να είμαστε φως μέσα στο σκοτάδι του κόσμου, να είμαστε άμεμπτοι και ακέραιοι «**εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης**» (Φιλιππησίους Β:15). Δεν πρέπει να κάνουμε ότι κάνουν και οι άλλοι άνθρωποι, να μιλάμε και να συμπειριφερόμαστε όπως και αυτοί. Πρέπει να τιμούμε τις αρχές και τις εξουσίες, όποιες και να είναι αυτές, και αν δεν μας «εκφράζουν» πολιτικά, στις επόμενες εκλογές ανταποκρινόμαστε με την αρνητική μας ψήφο.

◆ Μια τελευταία παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι “εάν πρέπει ο πιστός να ανήκει σε κάποιο κόμμα, εάν πρέπει να αγωνίζεται για κοινωνική δικαιοσύνη μέσα από διάφορες πολιτικές και λοιπές οργανώσεις”. Ο Ιησούς Χριστός είχε πει σε σχετική ερώτηση «**Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα, και τα του Θεού εις τον Θεόν**» (Λουκάς ΙΒ:17). Μερικά από αυτά που ανήκουν στον σύγχρονο “καίσαρα”, στο κράτος, είναι η καταβολή των φόρων μας, η ψήφος μας, η στρατιωτική θητεία μας, κλπ.. Ο γνήσιος πιστός (αν και έχει ταχθεί υπέρ κάποιας πολιτικής παράταξης που κατά την γνώμη του τον “εκφράζει”), δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να ξεχνά τα λόγια του απόστολου Παύλου, ο οποίος μας λέγει ότι «**το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς**» (Φιλιππησίους. Γ:20).

Το πολίτευμά μας είναι ουράνιο, δεν είναι γήινο. Στον ουρανό δεν θα υπάρχουν το ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ, ΠΟΤΑΜΙ, ΠΟΛΑΝ, ΔΗΚΚΙ, ΟΙΚΟΛΟΛΟΓΟΙ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ, κλπ., δεν θα υπάρχουν κόμματα, παρατάξεις, φατρίες και οργανώσεις. Θα υπάρχει μόνο μια παράταξη, ένα κόμμα που θα το αποτελούν οι λυτρωμένοι με το αίμα του Αρνίου, του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Αυτό το κόμμα -αγαπητέ αναγνώστη- εάν το εκλέξεις από τώρα, από αυτή τη ζωή, να ξέρεις ότι έχεις κάνει τη ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΛΟΓΗ, την ΚΑΛΗ ΕΚΛΟΓΗ, έχεις κάνει την “εκλογή των εκλογών”, γιατί αυτό το κόμμα έχει νικητή των εκλογών, όχι τον κ. Κ.Σημίτη (2000), ή τον κ. Γ.Παπανδρέου (2010) ή τον κ.Α.Τσίπρα (2015), ή κάποιον άλλον άνθρωπο, αλλά έχει νικητή τον Υιό του Θεού, Αυτόν που νίκησε το θάνατο, Αυτόν που σύντριψε τις πύλες του άδη, Αυτόν που έσπασε τις αλυσίδες των αμαρτιών μου και των αμαρτιών σου που μας

έδεναν, Αυτόν που έχεις το δικό Του αίμα για μένα και για σένα, έχει νικητή τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ.

Πρόσεξε όμως μην ερμηνεύσεις λάθος τα παραπάνω λόγια και πιστέψεις ότι προτρέπω να μην ασχολείσαι με τα κοινά, να μην σε αγγίζουν τα προβλήματα που απασχολούν τον πλησίον μας και να αδιαφορούμε για τη δυστυχία που υπάρχει γύρω μας, γιατί δυστυχώς υπάρχει η λανθασμένη αντίληψη ότι όποιος «**ασχολείται**» με τα πράγματα του Θεού ή το έχει ρίξει στη θρησκεία, δεν πρέπει να συμμετέχει ενεργά και φανερά σε όσα διαδραματίζονται στον κόσμο μας, δεν πρέπει να ασχολείται με τα γήινα, αλλά μόνο με τα πνευματικά. Προσωπικά πιστεύω ότι αυτό είναι ένα μεγάλο λάθος και μια έντεχνη παγίδα του Διαβόλου για να αποτρέψει το παιδί του Θεού να δείξει στους συνανθρώπους του την πρακτική πλευρά της χριστιανικής πίστης. Το παράδειγμά μας είναι ο ίδιος ο Ιησούς, ο οποίος πέρασε τη ζωή Του «**ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου**»(Πράξεις Ι':38).

Το πρόβλημα δεν είναι «εάν πρέπει να ασχολούμαστε με τα κοινά», αλλά «πως πρέπει να ενεργούμε» και «που στοχεύουμε». Επιδιώκουμε μέσα από τις ενέργειές μας να υψωθεί το εγώ μας και να αποσπάσουμε το θαυμασμό του κόσμου για την «**καλή μας καρδιά**» ή στόχος μας είναι να υψωθεί Αυτός που είναι μέσα μας, ο Λυτρωτής μας: «**Και παν ό,τι πράττητε ΕΝ ΛΟΓΩ ή ΕΝ ΕΡΓΩ, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού πράττετε**» (Κολοσ.Γ:17). Γνωρίζουμε ότι πολλοί άγιοι άνθρωποι του Θεού αγωνίστηκαν για την ευημερία του λαού τους και γενικά του τόπου τους μέσα από πολιτικές θέσεις υψηλά ιστάμενες, όπως ήταν ο Δανιήλ και ο Ιωσήφ, ή να είναι οι ίδιοι ηγέτες, όπως ήταν ο Δαβίδ, αλλά το χαρακτηριστικό τους στοιχείο ήταν ότι δεν συμβιβάστηκαν ποτέ με το διεφθαρμένο περιβάλλον που υπήρχε διάχυτα γύρω τους. Δεν φοβήθηκε ο Δανιήλ τα λιοντάρια που τον έριξαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι για να τον εξοντώσουν, γιατί είχε θέσει στη ζωή του ένα και μοναδικό στόχο, δηλ. από τη υψηλή θέση που βρισκόταν και που ο Θεός το είχε επιτρέψει να βρεθεί στη θέση αυτή, να Τον υψώνει και να Τον δοξάζει. Είναι ευλογημένο το έθνος που έχει ευσεβείς ηγέτες: «**Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι Κύριος**» (Ψαλμός ΛΓ:12). Ας προσευχόμαστε λοιπόν να υπάρξουν στη Χώρα μας ηγέτες που το πολίτευμά τους θα είναι «ουράνιο», που στην καρδιά τους θα βασιλεύει ο Ιησούς, και τότε η δική τους άσκηση της εξουσίας, η δική τους “βασιλεία” εδώ στη γη, θα είναι χρηστή και συνετή, θα είναι πράγματι για την ευημερία και το καλό του τόπους μας.